

Потоа, простувајќи се од неговите соселани Златарци, Киме Пуна-
левски подвлече:

ДРАГИ ДРУГАР НАУМЕ

Денес кога за последен пат се опростуваме од тебе и ^{да} те испраќаме во вечниот дом, не можеме а ~~да~~ ~~не~~ во нашите мисли ^{не} се вратиме на овој намачен селски живот, кога заедно со нас ги минува-
ше најмладите години, но, години, кога свирепоста на окупаторот
према нашиот народ не притиснуваше и тераше да ги надрастиме нашите
интелектуални и политички сознанија и ^{да} се одлучиме кон нешто све-
то, хумано и за такви услови невозможно, но времето и условите во
кои живеевме не направија посилни, похрабри од сето она што го сме-
тавме непреместиво, невозможно.

Ти во такви услови се напојуваше од идејата на Комунисти-
ката партија на Југославија, а таа ~~вожеше~~ тебе, и ако обичен и намачен
земјоделец, најди еден храбар борец, револуционер, стратег и војско-
дач кој сам со своите морално-политички и војнички способности, ^{внесу-}
сувајќи став и паника во непријателските формации, природно се
наметнаа и стана легендарен војсководач.

Ти, тогаш, кога завземаше најодговорни воено-политички
должности, не се одвои од нас твоите соселани, туку беше постојано
присутен и онаков како и порано со хуман и човечки однос, сочувству-
вајќи ги сите наши проблеми, се внесуваше заедно со нас во нивно
решавање.

Ти, со своите револуционерни подвизи за с. Златари и
Преспа даде еден огромен придонес Преспа да се ^{сврати} ~~врати~~ во најреволуци-
онерните подрачја во нашата Република. И од таму ние твоите соселани,
~~би~~ соборци и млади следбеници рекавајќи се на тебе секогаш ќе се напо-
јуваме од твојата храброст и ќе ги ~~внесо~~ ^{внесо} овековечије твојот лик на
достојен (за нас) начин.